

EDITORIAL

La teoria i el fet

L'esperit intervencionista de l'època es palesa en tots els aspectes de la vida.

Les formes que caracteritzaven el culte del platonisme esdevenen sensiblement saturades d'impropietats cronològiques.

Els homes públics, així com la irradiació de les idees i els principis, han d'oferir constantment un exemple de dinamisme cooperador si volen plasmar en zones d'eficàcia els seus reflexes.

Les abstraccions no interessaven avui. Les torres de vori es reputen incongruents.

El mecanisme de les doctrines es mou modernament en encadenaments de solidaritat.

Els escèptics d'èlite, els *ricameurs* naturals, no posseeixen l'ànima disposada per a acomplir els deures socials que el destí humà senyala a les actuals generacions.

La transformació profunda que s'opera en el món no és feta de lirismes ni de vaguetats.

La convergència lògica ha de trobar-se en l'esforç, en la col·laboració de tots els dies per a resoldre els problemes vitals.

El poble vol viure de realitats. La generalització de la cultura ha donat un sentit d'afirmació, una valoració, als individus. Ja apenes existeixen unitats anònimes. Cada ú creu i es sent en possessió d'una personalitat característica.

Personalitat que, a mesura que es manifesta, que es perfila, exigeix el compliment dels drets que per raó de la seva condició li pertocuen.

Les funcions públiques, la labor dels homes dedicats a la cosa pública, han de restar subordinades a semblant orientació. Cal una efectivitat plena, una intervenció integral, per a produir el màxim volum de beneficis a profit de la col·lectivitat.

Aquesta és la vertadera trajectòria de l'home liberal modern. Aquesta és la trajectòria justa—de justícia—que és indispensable seguir.

La justícia no és un concepte purament ideal que es manté en els règims de l'abstracció.

En les latituds actuals en què viu la societat, el principi de justícia deu regular-se per fórmules vives, tangibles, eficients.

A aconseguir que aquestes fórmules transcendeixin cada dia amb major profunditat en les experiències socials que estan en joc, és l'obligació imperativa dels homes representatius que per la seva posició o la seva capacitat constitueixen els tipus-simbols del nostre llinatge.

No pot existir cap mena de divorci entre la teoria i el fet. Quan no es complementen, quan un i altre no s'adhereixen en còpula perfecta, neix el vici de la insinceritat.

Dissortadament, la insinceritat és un dels defectes que són més generalitzats, que palesen major abundor en els límits de la vida pública.

ACTUALITAT GUIXOLENCA

Siguem més correctes

Bona és la polèmica i bona és la discussió quan són portades amb un tó mesurat i civil. Ajuden a dilucidar situacions i a esclarir conceptes no prou evidents.

Però això és tan rar! Són tan poques les discussions arribades a terme amb la deguda dignitat! La major

part de vegades, bon punt s'inicia la rèplica, ja la passió enterboleix el seny, i allò que podia ésser un mitjà eficaç per a trobar la definició precisa d'una determinada qüestió, es converteix en una veritable baralla de veïnat. Hom deixa a segon terme, i a voltes fins i tot oblida el tema origen de la discrepància i es deixa endur vers un llenguatge insidiós i ofensiu, impropï de persones decoroses.

Ara mateix, a la nostra ciutat existeix com una mena d'epidèmia polemística. Sembla talment com si un mal vent discordant hagués passat per la badia. Fa algunes setmanes que la premsa local cedeix bona part de les seves columnes a rèpliques i contra rèpliques.

Si aquestes demostracions de vitalitat ciutadana servessin totes, aquell tó d'elemental respecte a que abans hem al·ludit, res no hi tindriem a dir. Molt al contrari. Ens felicitaríem que hi hagués ciutadans que s'interessessin per les qüestions públiques i d'interès general, i, al mateix temps, ens conhortaria l'esperança que a la fi del debat s'hauria aclarit alguna cosa. «De la discussió neix la llum», diuen.

Però, dissortadament, hem pogut constatar que no era pas així. Entre la correspondència pública creuada aquests dies—i, pel que sembla, no finida encara—hem vist, no sense pena, que a algun interessat se li havia desbordat el sistema biliari i havia emès conceptes no massa correctes.

No volem escatir en aquests moments quina era, o quina és, de les dues parts, la que té raó en aquest litigi. Ara el que ens interessa (volem remarcar el fet i protestar contra ell al mateix temps) és que hom faci servir la premsa per a aquestes coses.

Caldria que per la dignitat del periodisme local i pel respecte que es mereixen els llegidors s'evitessin semblants vergonyes.

FRANCESC CALLICO.

Esports

FUTBOL

Diumenge passat el Casal F. C. Guixols va jugar el seu primer partit de campionat contra la U. S. Figueres, partit que tingué lloc al camp local. No cal dir que l'espectació a l'entorn d'aquest partit, que posava en pugna dos dels més caracteritzats equips que aspiren a una bona classificació, era ben manifesta per part del nombrós públic que acudí al camp de joc. Una indisposició privà d'arreglar-se en les fileres locals el notable defensa Miró.

A l'hora anunciada, donà començ la lluita, jugant ja des de bon principi ambdós equips amb molt d'entusiasme, motiu pel qual les jugades es suc-

ceïen alternativament, i les dues portes passaven per moments perillosos. El tren de la lluita, molt mogut, donava una vertadera sensació d'una partida de campionat.

El Casal porta amb més persistència els seus avenços pel costat esquerra, cosa que el perjudica, puix si bé l'Albó es mostra més treballador que en actuacions passades, no arriba a coronar les jugades a la perfecció. Els interiors del Casal són els més eficaços de la davantera i els que li donen una major mobilitat i empena.

El Figueres juga més acoblat que els nostres, i els seus avenços fan entrar sovint en joc Tressené, que bloca amb seguretat i col·locació. També en Pujol forneix una excel·lent actuació, havent de suplir algunes deficiències d'en Maimí, que, per altra banda, compleix acceptablement. Els nostres mitjos, que a la defensiva es porten bé, pateixen de poca precisió en les passades a la davantera. El partit es desenrotlla força anivellat, i passa bona part del primer temps sense marcar cap bàndol. Finalment, als 37 minuts de joc, el Figueres aconseguí el seu primer gol. La reacció dels nostres no es fa esperar, i dos minuts després, una magnífica combinació de l'ala dreta del Casal, dona ocasió per a que en Coll, d'un bon xut a l'angle, marquí l'empat. Aquest gol és merescudament aplaudit. S'arriba amb empat a un gol al descans.

Représ el joc, presenciem durant el primer quart d'hora un treball formidable de la nostra davantera, principalment l'ala Ripoll-Goiri, que realitzen un seguit de jugades d'allò més vistós i admirable; per aquest motiu la porta del Figueres es veu assetjada continuament, en Brú ha d'intervenir perquè la seva porta no sigui de nou perforada. De resultes d'aquesta empena dels nostres, el Figueres incorre als 8 minuts d'aquest temps en «penalty» que, tirat per en Coll, val el segon gol per al Casal.

El partit es desenrotlla mogut i anivellat. El Casal evidencia falta d'entrenament, tot i que realitza una bona partida. Però veiem amb sorpresa que el Casal, amb l'intent de conservar l'avantatge que porta en el marcador, es replega incomprendiblement a la defensiva, quan faltaven encara més de 25 minuts per a acabar i quan l'avantatge era solament per la

Taxis MARAÑÀ

Sta. Llúcia, 25 / Telèf. 119

ST. FELIU DE GUIXOLS

Banc de Palafrugell

PALAFRUGELL
ST. FELIU DE GUIXOLS / LA BISBAL
TORROELLA DE MONTGRI
LLAGOSTERA

Sucursal de St. Feliu de Guixols

Es dedica a tota mena
d'operacions de Banca i Borsa.

Useu el LLEIXIU BERENGUER, marca El Guerrero

que és, sense cap dubte, el millor, per ésser un desinfectant de primer ordre i per tenir un poder blanquejador molt per damunt de qualsevol dels lleixius corrents. La seva gran riquesa en clorur actiu permet d'emplear-lo en solucions diluïdes, ço que fa que el lleixiu EL GUERRERO sigui el més econòmic de tots.

ESTALVIAREU COMPRANT-LO

MARCA REGISTRADA / PATENT N.º 65.246

Fabricat en la Electro Química Berenguer, S. A.

Fàbrica de Clorur de Calç

Sosa Càustica i Lleixiu. / GIRONA

ELS MILLORS VINS
I A MES
BONS PREUS
ELS TROBAREU

a les

CAVES TARRÉS

Carrer Francesc Macià, 31

AUTOS DE LLOGUER

VIATGES A ST. POL, 3 PTES.
Girona, 3 Telèfon 87

mínima diferència. Això és una greu equivocació, de la qual no tardem a sofrir les conseqüències. Als 30 minuts, una falta contra els nostres, llençada des de mig camp sobre porta, dona ocasió al Figueres d'aconseguir l'empat. Els nostres, donant-se compte del seu error, tornen a llençar-se a l'ofensiva, i de nou el joc s'anivella, i en Brú principalment ha d'intervenir sovint. L'Albó realitza amb valentia alguna arrencada, però falla una bona ocasió d'aconseguir el desempat. Anotem algunes bones centrades d'en Ripoll i un xut d'en Goiri i en Coll, sense conseqüències, i davant la decepció dels guixolencs, una escapada de la davantera del Figueres quan faltaven escassament dos

minuts per finalitzar la partida, troba l'oportunitat de batre per tercera vegada en Tressené i dona, per tant, la victòria i els dos punts del torneig al Figueres. Els nostres realitzen un darrer esforç, però tot seguit l'àrbitre assenyala l'acabament.

El Figueres féu un bon partit, mostrant-se un onze força compenetrat.

Els nostres feren un partit encoratjador i no dubtem que quan es trobin més entrenats formaran un bon equip. Els millors foren Tressené, Pujol, Romaguera, Coll, Goiri i Ripoll.

L'àrbitre col·legiat, senyor Ribas, dirigí molt encertadament la lluita.

BUT.

Sr. Pere Màrtir Estrada demanant permís per a fer obres.

S'aixeca la sessió a tres quarts de deu de la nit.

PRESIDENCIA DE LA COMISSIO GESTORA

Crida: Exhaurits els mitjans amb què fins avui s'havia pogut anar donant treball als obrers afectats per l'atur forçós i com sigui que segurament fins d'ací a un mes no tindran efectivitat les gestions actualment en curs per tal de rebre'n solucions, aquesta Presidència entén que com a remei perentori no n'hi ha d'altre que recórrer a l'humanitarisme del nostre veïnatge del qual sens dubte cal esperar que respondrà favorablement a aquesta crida malgrat de comprendre i estimar l'esforç que ja porta realitzat pel mateix concepte.

Suposant doncs que els elements benestants d'aquesta ciutat no voldran desoir aquesta crida i donaran una nova prova de llurs sentiments generosos envers aquells obrers que degut a la malestrugança de la situació es troben envoltats en la major misèria; a partir del pròxim dilluns dia 2 d'octubre es passarà, pel mateix procediment de l'altra vegada, a recaptar els cabals mitjançant els quals i durant el mes al·ludit s'atendrà els obrers en atur forçós.

Sant Feliu de Guixols, 29 de setembre de 1933.

El President, Ponç Valls

Petit reportatge

De les Escoles Nacionals.—Vancant la plaça de mestra de l'escola de noies n.º 1 d'aquesta ciutat, per trasllat a Terrassa d'Agna Gimeno, que la regentava, ha estat designada per a desempenyar-la interinament la senyoreta Francesca Juyà Pijuà.

—En el *Bulletí Oficial* de Girona, corresponent al dia 26 del mes que som, s'insereix una circular del Govern civil, assabentant, per a coneixement general i exacte compliment, que ha rebut del ministre de la Guerra el següent telegrama: «Por Consejo de Ministros hoy acordóse declarar caducadas sin excepción y desde hoy, todas las licencias de uso de armas vigentes en la actualidad, abriéndose un plazo, que empezará en primero de Noviembre, para la renovación o nueva concesión sujetas ambas al expediente acostumbrado según normas legales.—Quedan en

vigor y sin variación licencias uso armas de caza».

—Per als efectes de formació de la Matrícula industrial que haurà de regir durant el pròxim exercici de 1934 i en compliment del que està disposat, per la presidència de la Comissió gestora s'invita als industrials d'aquest terme que hi tinguin dret, a què es constitueixin en gremi i com a tal concorrin a la reunió que es celebrarà en aquesta Casa Consistorial el dia 6 d'Octubre pròxim i hores que a continuació s'assenyalen, per tal d'elegir Síndics i Classificadors: *Comerciants en taps de suro*, a les 10; *altres indústries*, des de les 10'30 a les 11'30.

Ensems adverteix que el dret d'assistència a l'acte caldrà justificar-lo mitjançant l'exhibició de la cèdula personal i el rebut de la contribució industrial del darrer trimestre, entenent que els que no compareguin renunciïn llur dret, usant la Junta, en tal cas, de les atribucions que li estan conferides.

Registre Civil.—Moviment demogràfic registrat a la nostra ciutat durant els dies 22 al 28 del mes que som:

Naixements.—Joaquim Sala Vicens, de Joan i Dolors; Joan Tenas Calzada de Victòria i Teodora.

Defuncions.—Aniceta Roger Martí de 64 anys; Gertrudis Calzada Andreu, de 79.

La Comissió Mixta del Suro.—Dimèrcres d'aquesta setmana havia de celebrar-se a Madrid una reunió del ple d'aquest organisme, per tal de tractar diversos problemes relacionats amb la indústria i el comerç suro-tapers. En representació del Comitè Suro-Taper de Catalunya hi assistí el nostre particular amic, l'industrial guixolenc senyor Joan Sanjaume.

En el moment en que escrivim aquestes ratlles, ignorem encara quines hauran estat les deliberacions de la dita assemblea i si haurà pogut recaure algun acord favorable als interessos de la dissortada primera indústria de les nostres comarques.

Procurarem donar-ne alguna referència.

ES VEN CASA carrer Vallés i Ribot, 41 planta baixa, 2 pisos i jardí. Útil per a tres estadants.

RAÓ: a la mateixa casa i a aquesta Administració.

INFORMACIÓ

Cinema

Saló Catalunya.—La setmana passada va inaugurar aquest saló la temporada cinematogràfica, amb la producció nacional «Mercedes», parlada en espanyol i contenint algunes escenes en català.

La crítica, en ocasió de la seva estrena a Barcelona no es mostrà gens benèvola envers aquest film. En canvi, el públic va trobar la pel·lícula molt del seu gust, obtenint per aquest cantó un encoratjador èxit. Com a argument i tècnica cineasta, no és cap cosa que es pugui presentar enfront de la producció estrangera; té, però, un ambient tan conegut i tan simpàtic, i els protagonistes són tan familiars, que veieu amb gust i amb interès el desenrotllament de les seves divertides i variades escenes.

En la interpretació es destacà la gentil vedette Carmencita Aubert,

que es portà amb naturalitat i cantà deliciosament. Josep Santpere va treure a reluir les seves grans dots d'actor, al mateix Rafael Arcos, notant-se, però, en ambdós la seva procedència teatral. Jaume Planes i els seus discs vivents foren un altre atractiu. La millor revelació anà a càrrec de la senyoreta Santpere, que tot i fer un paper secundari, forçà l'atenció dels espectadors i donà mostres de tenir bones aptituds per a l'art cinematogràfic. La fotografia i la sonorització són elogiabls.

Completaven el programa el film francès «Noches de París». Una excel·lent pel·lícula documental sobre l'artística i monumental Toledo, i *Eclair Journal*.

Casa de la ciutat

Sessió ordinària de 1.ª convocatòria celebrada per la Comissió Gestora el dia 27 del corrent, sota la presidència del Sr. Valls i amb assistència del Sr. Campà.

Es llegida i queda aprovada l'acta de la sessió anterior.

Així mateix s'aproven notes i comptes de jornals que importen pts. 19.043'08 les quals hauran d'ésser carregades als capítols del pressupost corrent a menys de la quantitat de 358'85 ptes. que deurà ésser-ho al capítol d'Imprevistos per manca de consignació corresponent.

Passa a informe una instància del

Maria Lluïsa Llorens Llorens

PROFESSORA TITULAR

Lliçons particulars i col·lectives / Ensenyança elemental, preparació Baxillerat, Magisteri i Francès

Rambla Vidal, núm. 40

SALÓ CATALUNYA

PROGRAMA SONOR

PER ALS DIES 30 DE SETEMBRE
I 1ER. D'OCTUBRE 1933

L'extraordinària super producció
Universal

Una vezen la vida

per Jack Oakie i Sidney Fox

L'interessant film Universal

IGLOO

Explicada en espanyol

BECLAIR JOURNAL - DIBUIXOS SONORS

Perfumeria

Internacional

Rambla Vidal, 44

La més
selecta i la més
assortida

Es senyal de distinció
i de bon gust,
viatjar amb

**TAXIS
VILOSSA**

ES VEN:

Botiga de Queviures
Pesca Salada

Acreditada
i cèntrica

RAÓ: En aquesta Administració:

rència en una pròxima edició.
Manifestació d'art. — Per a les pròximes festes de la immortal ciutat, els artistes gironins organitzen una Exposició dels seus treballs de pintura, escultura, dibuix i arts decoratives.

A aquest fi s'ha nomenat un Jurat d'admissió d'obres, el qual ha quedat constituït com segueix: President d'honor, J. M.ª Dalmau Casademont, batlle de la ciutat. Vocals, Joaquim Pla i Cargol, crític d'art; Josep Aguilera, mestre de dibuix i pintura, i Joan Carrera, escultor.

L'al·ludida exposició tindrà lloc al saló de repòs del Teatre Municipal i restarà oberta tots els dies de fires.

Inauguració. — Definitivament, en el curs de la setmana vinent, tindrà lloc la inauguració de la Sucursal que la Caixa d'Estalvi de la Generalitat de Catalunya acaba d'instal·lar a la Rambla d'Antoni Vidal, de la nostra ciutat.

Gran acte d'afirmació republicana a Girona. — Pot ben qual·lificar-se d'extraordinari l'acte d'afirmació republicana celebrat diumenge passat a Girona amb ocasió de l'homenatge a Miquel Santaló, actual ministre de Comunicacions en el Govern de la República, i en el que feren ús de la paraula, ultra l'homenatjat, els senyors Joan Ballesta, Humbert Torres, Maria Dolors Bargalló, Ventura Gassol, Carles Pi i Suñer i Francesc Macià.

De tots els indrets de la que fou província de Girona hi acudiren nombroses representacions dels respectius centres d'esquerra, calculant-se en unes 7000 les persones que es congregaren a la plaça de braus de Santa Eugènia.

De la nostra ciutat, ultra una representació oficial del «Centre Republicà Federal Català», foren cap un centenar els que feren via a l'esmentat acte, amb el qual quedà palesat, una vegada més, com són d'arrelats els sentiments republicans i catalanistes a les comarques gironines.

Pro damnificats. — Dimecres de la setmana passada va reunir-se al Govern Civil la Junta Pro Damnificats de les Comarques Gironines, presidida pel conseller d'Agricultura i Economia senyor Pere Mías. Hi assistiren el governador civil, senyor Prunés, el comissari de la Generalitat senyor Puig Pujadas i els alcaldes de Girona, Figueres i La Bisbal, senyors Dalmau, Pujulà i Lloberas.

Després de l'aprovació dels comptes d'ingressos i quantitats invertides en les obres realitzades i en realització, es donà compte del nou crèdit de 50.000 pessetes concedit el mes passat per la Generalitat de Catalunya, el qual permetrà la construcció de les noves obres de defensa projectades per la Divisió Hidràulica del

Pireneu Oriental, que afecten als següents municipis: Girona, Cervià de Ter, Perelada, Castelló d'Empúries, Vilanova de la Muga, Vall-llobrega, Sant Joan de Palamós, Port de la Selva i Ventalló. Per a la realització d'aquestes obres, com per les que s'han vingut fent, els Ajuntaments i els propietaris afectats hauran d'aportar-hi la part corresponent.

Entre altres acords de menys interès, s'acordà subvencionar les obres de Riudarenes per a refer els marges del riu en defensa del poble.

Una Exposició. — Per al passat diumenge al migdia estava anunciada l'obertura de l'exposició d'art que l'Agrupació Romea ha organitzat al Saló del primer pis del C. E. Mar i Munyanya, a base de notables obres del malaguanyat pintor escenògraf Àngel Fernández.

Hom diu, però, que la inauguració oficial no tingué lloc fins a les 8 del vespre, amb un interessant parlament de Ramon Vinyes, qui glossà l'obra i la forta personalitat artística de l'expositor absent.

Una campanya a base de falsedats. — Copiem literalment de *L'Autoronomista*:

«El senyor Dalmau Casademont ha visitat al Governador civil senyor Prunés, per a fer constar la seva protesta, com Alcalde de Girona, contra un sòlt insidiós i completament fals, publicat en *La Veu de Catalunya* d'ahir, en el qual s'afirma que l'Ajuntament esquerrà de Girona va acordar un vot de censura contra el Governador, també esquerrà.

El senyor Dalmau ha anunciat que publicaria en la premsa una rectificació i que explicaria els fets ocorreguts.

El Sr. Prunés ha manifestat que ell, pel seu compte, no vol ni donar-se la molèstia de contestar un sòlt que és tota una falsedat des de la primera a l'última lletra, i menys, venint publicat en un diari que fa les seves campanyes a base de falsedat i de la difamació, coses les quals han d'ésser sotjades amb despreci per tota persona de dignitat.»

«Cinema Llevantí.» — Avui serà inaugurat aquest nou Saló d'Espectacles — del que és Empressari el nostre particular amic Sr. Jaume Ibars — en el qual hom té el projecte de celebrar extraordinàries sessions cinematogràfiques, atraccions diverses i selectes vetllades teatrals. Segons referències, l'aparell sonor que hom acaba d'instal·lar-hi és dels més potents i perfectes que han estat produïts fins avui. No cal dir com celebrariem poder-ho constatar així.

Ens plau d'informar als nostres llegidors que, des del pròxim número publicarem una Secció de Cinema, com ja iniciàrem la temporada passada, i en la qual seran degudament ressenyades totes les funcions que es celebrin als nostres locals.

Una nova interessant. — La «Gaceta» del 26 de Setembre publica un Decret del Ministeri d'Instrucció Pública pel que és anunciada la creació a la nostra ciutat d'una Escola subvencionada.

En redactar aquesta nota encara

no hem pogut llegir el text íntegre del dit Decret, però hom ens informa que es tractaria d'una Escola d'estructuració interna semblant a la dels Instituts de 2.ºn Ensenyament; que comptaria amb sis professors i en la qual hom podria cursar tot el Batxillerat.

En una pròxima edició procurarem parlar-ne amb tota l'amplitud que l'afer mereix.

Canvi de domicili. — El nostre particular amic, pràctic d'aquest port, senyor Joan Mallol i la seva distingida muller, ens assabenten del seu canvi de domicili, del carrer de Francesc Macià, al Passeig de Guixols, n.º 9.

Teatre

Tal com havia estat anunciat, dilluns a la nit l'Agrupació Romea ens oferí una selecta vetllada d'art al «Saló Novetats», sota els auspicis de l'Associació de Teatre Selecte i dedicada al plorat artista escenògraf Àngel Fernández, representant, amb força justesa, l'obra de Max Deauville *Era un home!*, traducció de Ventura Gassol i per a la qual el jove compositor guixolenc En Josep M.ª Vilà escrigué uns adients interludis musicals.

Obrí l'acte el notable autor dramàtic Sr. Enric Lluelles, Director de la Companyia de l'Associació de Teatre Selecte de Barcelona, explicant, a grans trets, el fons d'humanisme que destaca del contingut de l'obra que anava a representar-se. De més a més, féu unes atinades remarques respecte les decoracions que el malaguanyat Àngel Fernández pintà expressament per a aquesta obra i que, per la manera perfecta amb que reflecteixen cada moment de la mateixa, ens donen una idea exacta de la vigorosa visió artística que posseïa el dissortat mestre escenògraf. Acabà dedicant uns mots de franc elogi als components de l'Agrupació Romea per la tasca que venen realitzant en profit i per la dignificació del teatre català.

Com ja hem esmentat en començar, els estudiosos aficionats de la Romea posaren a prova la màxima voluntat per a oferir-nos una justa interpretació, i cal dir que en reeixiren plenament. A remarcar, com excel·lidora, l'actuació d'Emili Casanova i Benet Escriba. El primer, sobretot en el final del quadre II, ens confirmà les seves excepcionals dots d'actor dramàtic.

Els interludis musicals de Josep Maria Vilà, en conjunt agradaren força, essent exquisidament executats per l'orquestrina «Guixols» i el quintet «Garreta», sota la destra batuta del propi autor.

En acabar la representació, Josep Maria Vilà i Ventura Gassol (qui arribà cap a mitjant de l'obra) foren reclamats a l'escenari, tributant-los entusiastes aplaudiments. Gassol aprofità l'avinentesa per a lliurar públicament — i per encàrrec de l'Associació de Teatre Selecte de Barcelona, — a Benet Escriba una medalla d'or amb la qual la dita associació vol testimoniar-li l'admiració que sent per la tasca constant i assenyada que, de tant temps, vé portant a terme a la Direcció de l'«Agrupació Romea». També enaltí l'amor i la voluntat exemplar que els nostres aficionats posen en totes les seves actuacions, i tingué, aiximateix elogioses paraules per a Josep Maria Vilà, augurant-li una pròxima i avantatjosa consagració dintre el món líric català. Fou llargament aplaudit.

A desgrat del temps, que no hi afavoria pas gaire, la concurrència fou bastant nombrosa i val a dir que en sortí ben complaguda. — OLEGUER.

Taxis Vilossa

Tel. 80 Fermí Galan, 73

**Casaments Bateigs
TAXIS VILOSSA**

Demaneu sempre

les excel·lents

gasoses

BATET

◀ són fabricades

únicament amb sucre ▶

l'onada

IDEES * REPORTATGE * CULTURA * ACTUALITATS

l'onada

Preus de subscripció:

Guixols, trimestre 2'00 Ptes.

Fora, trimestre 2'25 »

Estranger, un any. 15'00 »

NÚMERO SOLT: 15 cèntims

Anuncis i reclams, segons tarifa
Pagament a la bestreta

Els vagabunds

L'obra de la República espanyola en matèria legislativa, és pròdiga en quantitat, i en algunes lleis, excel·lents, en qualitat; en aquest últim concepte cal remarcar la llei del divorci, i la de vagabunds. De ganduls n'hi ha de moltes menes. Uns, són pacífics, i, moltes vegades, no mancats de certa ironia. D'altres, porten dintre seu, un virus molt dolent, en sentit criminal, i tirats sempre de cara al lladronici. Els vagabunds criminals, i lladres, tenen la mania de voler disfressar llur ganduleria dient: «que ells són comunistes, i anarquistes, partidaris de l'amor lliure, i del repartiment de la propietat dels altres». Els comunistes de bona fe haurien d'ésser els primers a protestar contra aquesta colla de paràsits que deshonoren, i perjudiquen, qualsevulla entitat a que estiguin associats, però a Barcelona, a tots els atracadors i rebentadors de pisos, com als mercaders de dones, en ésser agafats per la policia, hom els troba a la butxaca com a credencial de llur professió, el carnet de la «Federación Anarquista Ibérica». A tots els pobles hi vegeuen un o dos, vagabunds, que són l'alegria dels petits, i la diversió dels grans. Aquests ganduls de poble generalment tenen bon caràcter, i no s'enfaden fàcilment; de vegades, ho fan veure, perquè això diverteix a molta gent, i porta la commiseració de les dones, que per apaivagar los, els donen algun tros de pa amb un tall de botifarra, o alguna americana vella, i un barret suat. Tots hem conegut diversos exemplars d'aquesta mena de ganduls.

Si hom s'hi fixa bé, observarà que tenen una dosi més gran de murri que no de boig. Tot fent el ximple han aconseguit de poder viure sense treballar. A Girona, quan jo era petit, hi campava un tipus alt com un sant Pau, amb una esquena més am-

ple que cap empleat de l'Estat. Moltes vegades s'enfurismava i voltava tots els carrers de la ciutat, perseguint les criatures, que no paraven de cridar: «Pepet Gitano ax, ax». En aquells moments d'exaltació collia una llamborda per llançar-la al damunt dels que l'ofenien. Naturalment si aquella pedra hagués anat a parar sobre el cap d'un dels nois que cridaven, li hauria fet força mal, però mai no n'encertà ni un, puix així que ell tirava la pedra, els vaillets ja havien donat la volta per un altre carrer, i li feien pam i pipa de la cantonada de més amunt.

En Pepet Gitano tenia un cor de infant, i així com tenia paraules grolleres pels ganàpies que li feien bromes pesades, sabia portar-se amb certs modals amb els que el tractaven amb amabilitat. Ell deia que si no treballava, era per pura dignitat, car el gitano que treballa no és digne de la raça. A l'hivern es trobava algun dia que no tenia res per a menjar, i sols aleshores es rebaixava a bombar aigua per a omplir un safareig, i portar algun paquet d'un lloc a l'altre. Tot això ho feia molt d'amagat, i sempre recomenava a la persona per la qual treballava, que no ho digués a ningú, perquè si el públic se'n assabentava, seria un descrèdit per a la seva personalitat.

De facècies i anècdotes d'aquest simpàtic gandul, hom en podria escriure un llibre força extens; per això, en parlar avui de vagabunds, hem hagut de recordar aquell Pepet Gitano, que per cinc cèntims feia una hora de ganyotes estrefalàries.

Guixols també ha tingut els seus ganduls. Hom recorda en Pepet Boig, qui tenia la pretensió d'ensenyar de lladrear a tots els gossos, car segons deia ell, els de Sant Feliu havien d'aprendre de modals. En Pepet Boig era molt religiós, però això li portà desgràcia. Un dia deixà un ciri encès per a fer lluminàries a una santa, més aquella fou una desagraïda, i per mitjà del ciri, li feu cremar les robes del llit, i fins la casa i tot.

Hem de parlar d'un altre que ja no resulta ésser tan gentil, ni feinajador com el Pepet Boig; ens referim al popular Toribiu, tipus brut, i groller, el qual va sempre carregat de bestioletes íntimes, les quals per a fer-lo treballar li piquen el cap, la

panxa i l'esquena, fins que el vagabund, enfadat, fa estralls amb les unghes, i ocasiona víctimes. En Toribiu, no és gaire molestat, car tothom li fa pas, per por a la brutícia, i a les incomptables bestioles que porta damunt.

Citarem també en Francisquet, el qual era cavernari, puix vivia en una cova que estava força ben arranjada, segons deien persones que l'havien vista. En Francisquet era un tipus seriós, però tenia una extravagància que al feu popular. Aquesta consistia a portar a sobre quinze o vint coiabates, tres o quatre americanes, dues o tres camises, i un sac de roba. En Francisquet era un veritable guardaroba ambulat. Aquesta habitud també la té ara el Toribiu.

No volem parlar d'altres tipus encara més populars, no sols a Barcelona, sinó arreu de Catalunya, com ho eren el Noi de Tona, el Caio, i la Moriyos, qui encara cada matí dona la volta a tot Barcelona. Al matí, és per la Barceloneta, Gràcia i Sant Gervasi. A la tarda, corre per l'Eixample, Rambles i Santa Maria. I a la nit, fins a certes hores de la matinalada, la fa per el Paral·lel i Barri Xic. Hom la veu sempre a peu, i com si anés a apagar foc.

Hem citat aquests tipus de vagabunds populars per a demostrar el contrast que hi ha entre aquells ganduls inofensius i simpàtics, i els vagabunds d'ara, molts d'ells cíncics, criminals i degenerats. Aquests dies que les autoritats fan efectiva més o menys, la llei de vagabunds, es porten a cap detencions veritablement extraordinàries. Els primers dies detingueren un individu que explotava quatre dones per mitjà del terror; el producte de la dita explotació li permetia tenir auto propi i fer vida de magnat. Fa dues setmanes que en un sol dia detingueren vint-i-dos vagabunds, tots ells castellans, menys un que era català. A un dels de la colla, en preguntar-li perquè no treballava, despectivament va contestar: «Perquè totavia no me han hecho alcalde». Després prengueren interrogatori a un jove de trenta anys d'edat, el qual explotava una cega de seixanta anys. Aquest amb tot el cinisme digué: «Yo vivo con esta vieja porque, siendo ciega, la gente le tiene más compasión y recauda muchas

más limosnas que ninguna joven, y por eso hago el sacrificio de vivir maritalmente con ella». Darrerament han detingut un tal George Stulz, que es declarà autor d'una llarga llista de robatoris, assalts, atracaments i atemptats, però ho declarà amb tanta naturalitat i tan detalladament, que el jutge cregué que es tractava d'un tipus tocat de l'ala; mes, després de certs esbrinaments, fou decretat el processament i presó sense fiança contra el senyor Stulz, amb tot i presentar una extensa i brillant fulla de serveis. L'article 1er. de la Constitució diu: «España es una República democrática de trabajadores de toda clase». Però els seus súbdits s'esforcen a fer quedar malament la Constitució, puix mai els governs no havien tingut tanta feina a perseguir els ganduls com ara. Si la llei de vagabunds es fa complir tal com ha estat legislada, les autoritats tindran una arma poderosa per a controlar les activitats de tots els individus de mal viure.

El més lamentable és que aquesta llei no podrà ésser portada a la pràctica legalment en tots els llocs on seria un sanejament la seva aplicació. Per exemple, a l'Ajuntament de Barcelona, on hi han molts d'individus que cobren i no treballen. En moltes oficines de l'Estat també la llei de vagabunds hi faria un bon servei. L'aplicació de dita llei a tota aquesta allau de senyors metal·litzats que porten l'avarícia arrapada a l'esquena, i responen amb el nom de banquers, seria un bon servei sanitari. Tampoc se n'haurien d'escapar els senyors diputats que cobren les mil pessetes cada mes i que per comptes d'anar a les sessions del Congrés, s'estan per les platges de moda presumint i serpentejant com les «cottes».

EUDALD PLANA

Inglés - Alemán

Profesor natural da lecciones, conversaciones

HOSPITAL, 26-3.º

ENTERRAMENTS

TAXIS VILOSSA

Imp. C. Barnés, Palamós. Telèf. 100

Banc Urquijo Català

Domicili Social: BARCELONA - Pelai, 42

DELEGACIÓ DE

SANT FELIU DE GUÍXOLS

COMPRA - VENDA DE VALORS :: CUSTODIA DE VALORS :: NEGOCIACIÓ DE CUPONS :: COMPTES CORRENTS AMB PESSETES I MONEDA ESTRANGERA I TOTA CLASSE D'OPERACIONS BANCARIES

Destil·leries BONET

Sant Feliu de Guíxols

Unic fabricant de les especialitats :

Premiat amb Diploma d'Honor i Medalla d'Or a les Exposicions de París i de Barcelona, en 1897 i 1912 respectivament.

GRAN LICOR

ESTOMACAL BONET

I

Anís Refinat EL TROMPO